

28. Starptautiskais Garīgās mūzikas festivāls

14. AUGUSTS / 19.00

RĪGAS SV. PĒTERA BAZNĪCA

ATKLĀŠANAS
KONCERTS

PIRMATSKAŅOJUMI PALESTRĪNA 500

Valsts Akadēmiskais koris LATVIJA
Ernests Mediņš, sitaminstrumenti

Diriģents **Māris Sirmais**

PASAULES PIRMATSKAŅOJUMI

Irīna Mihailovska *Via Amoris*

Jānis Lūsēns *Pieci Rilkes dzejoļi*

Jānis Rubiks *Be Here Now*

Džovanni Pjerluidži da Palestrīna (*Giovanni Pierluigi da Palestrina*, 1525-1594)

SICUT CERVUS

42. psalms, 2

Jauktajam korim *a cappella*

Lorenzo Donati (*Lorenzo Donati*, 1972)

42. psalms, 2

SICUT CERVUS

Jauktajam korim *a cappella*

Jānis Lūsēns (1959)

PIECI RILKES DZEJOLI

Rainers Marija Rilke (*Rainer Maria Rilke*)

Jauktajam korim *a cappella*

Solo: Nataliia Behma un Samanta Bernāte-Dzene

Sitaminstrumenti: Ernests Mediņš

Lorenzo Donati

ANIMA RAGGIANTE

Gabriēle D'Annuncio (*Gabriele D'Annunzio*) / Jeremijas Raudu dziesmas, 3:24

Sieviešu korim *a cappella*

Jānis Rubiks (1992)

BE HERE NOW

Ramdāss (*Ram Dass*, 1931- 2019)

Jauktajam korim *a cappella*

Lorenzo Donati

42. psalms, 3-4

SITIVIT ANIMA MEA

Jauktajam korim *a cappella*

Irīna Mihailovska (1988)

VIA AMORIS

Fragmenti no Jāņa evaņģēlija, Mateja evaņģēlija un 30. psalma

Jauktajam korim *a cappella*, teicējiem un elektronikai

Ieraksta balsis: Inga Žilinska, Sarmīte Cīrule, Jānis Petrovskis

Jēkabs Jančevskis (1992)

LUX AETERNA

Fragments no lūgšanas par mirušajiem

Jauktajam korim *a cappella*

Solo: Terēze Gretere

Džovanni Pjerluidži da Palestrīna (*Giovanni Pierluigi da Palestrina*, 1525–1594) – vadošais vēlīnās renesanses itāļu komponists, kura daiļrades apjoms mērāms teju astoņos simtos vokālās daudz balsības skaņdarbu un arī dziesmu meistars, kurš savas profesionālās un diplomātiskās izveicības dēļ iemantojis vokālās polifonijas glābēja slavu. 16. gs. vidū, kad noslēdzošajā Trīdentas koncila sesijā tika spriests par mūzikas aktualitātēm, tika nosodīts imitāciju polifonijas izmantojums baznīcas mūzikā, kas aizēno teksta uztveramību, tādējādi kavē klausītāja dievbijību un līdz ar to būtu aizliedzams. Kā atspēkojumu šim katoļu baznīcas bažām Palestrīna radīja savu pazīstamāko mesu – *Missa Papae Marcelli*, kas kļuvis par arhetipiskāko viņa stila paraugu. Tā pārliecināja Milānas arhibīskapu Karlo Borromeo, ka vokālajā polifonijā tekstu iespējams ievīt tik skaidri, saprotami un brīnišķīgi, ka šādu mūziku nedrīkstētu aizliegt. Palestrīnas vokālā rakstības stila vadlīnijas tika augstu godātas kā viņa dzīves laikā, tā vēlākos gadsimtos un arī mūsdienās, īpaši izceļot viņa interesi ne tikai par mūzikas auduma horizontālo, bet arī vertikālo uzbūvi, kas tādējādi renesanses izskaņā jau veidoja homofonijas aizmetņus līdzās vokālās polifonijas meistarības pilnbriedam.

Pārliecība, ka mūzikas plūdumam jābūt nepārtraukti dinamiskam, nošu rakstam jāveidojas gludi un labskanīgi, katrai disonansei jābūt sagatavotai un tūlītēji atrisinātai, kā arī teksta simbolismam jāatspoguļojas mūzikas intonācijās, caurstrāvo vienu no hrestomātiskākajiem un biežāk atskaņotajiem Palestrīnas skaņdarbiem – moteti “*Sicut cervus*” ar 42. psalma tekstu. Kā renesanses zenīta ikonu to savā daiļrades laboratorijā pēc pieciem gadsimtiem pārkausējis itāļu mūsdienu komponists un diriģents **Lorenzo Donati** (*Lorenzo Donati*, 1972) – Venēcijas Benedeto Marčello konservatorijas profesors un Gvido Kidži-Saračini Sjēnas katedrāles kora galvenais diriģents. Oriģināli četrbalsīgās motetes tematiskos impulsus izvērsis 16-balsīgā skaņdarbā, radot četru koru klātesamības efektu, kas papildināts ar dažādiem sonoriem efektiem. Arī pārējās šajā koncertā ieautās Donati motetes – “**Sitivit anima mea**” 16-balsīgam jauktajam korim un “**Anima raggianti**” 6-balsīgam sieviešu korim balstītas Palestrīnas skaņdarbu sākotnēs gan caur melodiju citātiem, gan improvizētiem tēmu atvasinājumiem.

Jānis LŪSĒNS (1959) – komponists, kura radošā darbība aptver ļoti plašu žanru loku skaitliskā bagātībā, kas mērāma simtos. Lai arī lielākā vieta tajā atvēlēta neakadēmiskajiem žanriem (visvairāk – dziesmu koncertcikliem), taču interese par akadēmisko mūziku aizvien bagātinājusi viņa skaņdarbu sarakstu ar panākumiem bagātiem opusiem, kā, piemēram, “Putnu opera”, Diatoniskā kantāte u.c. Īpašu vietu Latvijas skatuves mūzikas dzīvē ieņem Lūsēna devums starpžanru laukā, kur radītas rokoperas, mūzikli un virkne mūzikas partitūru teātra izrādēm. Lūsēns saņēmis “Spēlmaņu nakts” balvu kā labākais izrādes mūzikas autors 1995. gadā par mūziku izrādei “Santa Krusa” un 1999. gadā par rokoperu “Kaupēn, mans mīļais”, Lielo mūzikas balvu par muzikālajām izrādēm 2000. gadā un devumu teātra mūzikas žanrā, kā arī AKKA/LAA Autortiesību bezgalības balvu. Jānis Lūsēns ir Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieks. Pēdējos gados komponists vairāk velta laiku instrumentālajai kameramūzikai un improvizācijai savā mūzikas namā “Ozolu skola”.

“Pieci Rilkes dzejoļi” – cikls jauktajam korim un sitaminstrumentiem, kam teksta fragmenti izvēlēti no austriešu dzejnieka Rainera Marijas Rilkes (*Rainer Maria Rilke*, 1875–1926) krājuma “Das Stundenbuch”.

“Rilkes “Stundu grāmata” Valda Bisenieka atdzejojumā ir viena no tām dzejoļu grāmatām, kuru regulāri pārlasu, rodot tajā aizvien jaunas atklāsmes. Atsaucoties Māra Sirmā aicinājumam rakstīt darbu Garīgās mūzikas festivālam, šķita, ka Rilkes dzeja būtu ļoti piemērota kora *a cappella* skanējumam ar tā gandrīz neierobežotajām iespējām. Mūzikā centos saglabāt dzejā jaušamo tēlainību, mieru un gaišumu.” – Jānis Lūsēns

Jānis RUBIKS (1992) – kontrabasists, basģitārists, komponists un aranžētājs, Rīgas Doma kora skolas dzeza nodaļas mācībspēks un meistarklašu pasniedzējs. Kā aktīvi koncertējošs dzeza mūziķis darbojas dažādos pašmāju kolektīvos kā, piemēram, “Trio ELPO”, Kristapa Vanadziņa trio, Latvijas Radio bigbendā un apvienībā “Džezbaroks”, ir augstu novērtēts mākslinieks dažādu žanru albumu ierakstos, kā arī pieprasīts mūzikas autors daudzveidīgā žanru spektrā, sākot no dzeza un improvizācijas līdz akadēmiskajai un populārajai mūzikai. Visvairāk Jānis rakstījis instrumentālo mūziku, ko atskaņojis tostarp Latvijas Radio bigbends, Liepājas bigbends un Latvijas Nacionālais simfoniskais orķestris, taču nu pieņēmis izaicinājumu pirmoreiz rakstīt apjomīgu partitūru izvērstam jauktajam korim.

“Be Here Now” (Esi Šeit Tagad) ir skaņdarbs, kā pamatā izmantoti amerikāņu joga un garīgā skolotāja Ramdāsa (*Ram Dass*, 1931–2019) teksti no grāmatas ar tādu pašu nosaukumu (*Be Here Now*, 1971).

“Tas radīts kā mīlestības caurvīta meditācija par saikni ar tagadni, esamību un augstāko, dievišķo dimensiju. Caur metaforām un Bībeles citātu parafrāzēm atklājas skaņdarba tekstuālais vēstījums – būt savā garīgajā telpā, kur esam tīras, visuma vienotībā un mīlestībā mītošas būtnes un atlaist sava Ego grožus, kļūt pēc iespējas mīlošākiem un atvērtākiem. Visdziļākā dievišķā apziņa rodama viņpus ikdienas laika un telpas. Tā ir it visā un it viss ir tajā. Nekad nākotnē, pagātnē vai fiziskā attālumā, bet vienmēr iekš mūžīgā šeit un tagad.” – Jānis Rubiks

Irīna MIHAILOVSKA (1988) – diriģente, etnomuzikoloģe, komponiste un Valsts Akadēmiskā kora “Latvija” kora māksliniece kopš 2012. gada. Darbojusies jauktajā korī “Ogre” kā kormeistare un Rīgas Sv. Alberta katoļu baznīcā gan kā kora diriģente, gan ērģelniece un šobrīd ir koncertmeistare vairākos deju kolektīvos. Kompozīcijai pievērsusies jau pamatskolas laikā un visciešākajā uzmanības lokā allaž bijusi tieši vokālā mūzika. Uzsākot darbu VAK “Latvija”, pētot profesionāla kora iespējas, balsu diapazonu īpatnības un tembrālo saspēļu nianšes, sākusi rakstīt apjomīgākus un komplicētākus kordarbus kā, piemēram, “Libera me, Domine”, kas Starptautiskajā kompozīciju konkursā “Musica Sacra Nova” ieguvis speciālo balvu par labāko dziesmu 4-6-balsīgam jauktam korim. Šobrīd Irīnas kompozīciju pūrā ir apmēram 80 darbi dažādiem koru sastāviem, vokālajiem ansambļiem, solo un instrumentālām apvienībām.

Jaundarbā “**VIA AMORIS**” izmantoti fragmenti no Jāņa evaņģēlija, Mateja evaņģēlija un 30. psalma. Elektroniskās mūzikas un teicēju audio ieraksti latviešu valodā kā ievads katrai no skaņdarba 10 daļām mijas ar jauktā kora dziedājumiem latīņu valodā, radot daudzdimensionāli bagātīgu noskaņu. “Man kā bērnam, kurš audzis katoļu ģimenē un aktīvi darbojies baznīcas dzīvē, vistuvākais bija Jāņa evaņģēlijs, jo tieši tajā visvairāk atklājas Jēzus mācība. Atšķirībā no Vecās Derības, kur Dievs tiek attēlots kā valdnieks, Jaunajā Derībā Jēzus tuvina Dievu cilvēkiem un māca, ka Dievs ir mīlestība. Un vislielākā Dieva mīlestības izpausme bija sava vienpiedzimušā dēla sūtīšana, lai tas pasauli nevis tiesātu, bet atpestītu.” – Irīna Mihailovska

Koncerta noslēgumā – komponista **Jēkaba JANČEVSKA** (1992) skaņdarbs “**LUX AETERNA**” jauktajam korim *a cappella*. Pirmoreiz plašakai publikai tas izskanēja pavasarī instrumentālā veidolā Liepājas Simfoniskā orķestra un spožā ukraiņu altista Maksima Risanova sniegumā, taču nu iedzīvināts astoņbalsīgā kora faktūrā, nesot mūžīgās gaismas un mūžīgā miera vēsti.

Džovanni Pjerluidži da Palestrīna

SICUT CERVUS

42. psalms, 2

Jauktajam korim *a cappella*

Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, Deus.

Kā briedis alkst pēc ūdens upēm, tā mana dvēsele alkst tevis, Dievs! (*Bībele, LBB, 2013*)

Lorenzo Donati

42. psalms, 2

SICUT CERVUS

Jauktajam korim *a cappella*

Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, Deus.

Ubi est Deus meus?

Kā briedis alkst pēc ūdens upēm, tā mana dvēsele alkst tevis, Dievs! (*Bībele, LBB, 2013*)

Kur ir mans Dievs?

Jānis Lūsēns

PIECI RILKES DZEJOĻI

Rainers Marija Rilke (*Rainer Maria Rilke*)

Jauktajam korim un sitaminstrumentiem

DENN sieh...

*DENN sieh: sie werden leben und sich mehren
und nicht bezwungen werden von der Zeit,
und werden wachsen wie des Waldes Beeren,
den Boden bergend unter Süßigkeit.*

*Denn selig sind, die niemals sich entfernten
und still im Regen standen ohne Dach;
zu ihnen kommen werden alle Ernten,
und ihre Frucht wird voll sein tausendfach.*

*Sie werden dauern über jedes Ende
und über Reiche, deren Sinn verrinnt,
und werden sich wie ausgeruhte Hände
erheben, wenn die Hände aller Stände
und aller Völker müde sind.*

SIE sind...

*SIE sind so still; fast gleichen sie den Dingen.
Und wenn man sich sie in die Stube lädt,
sind sie wie Freunde, die sich wiederbringen,
und gehn verloren unter den Geringen
und dunkeln wie ein ruhiges Gerät.*

*Sie sind wie Wächter bei verhängsten Schätzen,
die sie bewahren, aber selbst nicht sahn,-
getragen von den Tiefen wie ein Kahn,
und wie das Leinen auf den Bleicheplätzen
so ausgebreitet und so aufgetan.*

JO raugi: viņi būs kā pilnas rogas
un neizbirs ar laika plāvienu,
un augs un ienāksies kā meža ogas
un zemi segs ar savu saldumu.

Ir svētlaimīgi tie, ko nemāc bažas,
kas klusi lietū stāv bez pajumtes;
jo viņi ievāks itin visas ražas
un pilnus augļus gūs no nākotnes.

Cik droši soļus spert nu viņiem sokas!
Tie varas pārdzīvos un valstības,
un sliesies viņu atpūtušās rokas,
kad visu kārtu, visu tautu rokas
būs, jēgai zūdot, gurušas.

TIK klusi viņi ir; gandrīz kā lietas.
Un kad tos ieaicina istabā,
tie it kā atrod pazīstamas vietas,
lai atkal sapulcētos draudzībā
un tumši plūstu rāmā kopībā.

Tie ir kā slēptu mantu sargātāji,
tās viņi glabā, paši neredzot,-
kā laiva ir tie, dzīlēm viņņojot,
kā audekls, ko balināt tu klāji,
lai baltumā tas spētu atzaigot.

DES Armen Haus...

*DES Armen Haus ist wie ein Altarschrein.
Drin wandelt sich das Ewige zur Speise,
und wenn der Abend kommt, so kehrt es leise
zu sich zurück in einem weiten Kreise
und geht voll Nachklang langsam in sich ein.*

Des Armen Haus ist wie ein Altarschrein.

*Des Armen Haus ist wie des Kindes Hand.
Sie nimmt nicht, was Erwachsene verlangen;
nur einen Käfer mit verzierten Zangen,
den runden Stein, der durch den Bach gegangen,
den Sand, der rann, und Muscheln,
welche klangen;
sie ist wie eine Waage aufgehangen
und sagt das allerleiseste Empfangen
langschwankend an mit ihrer Schalen Stand.*

Des Armen Haus ist wie des Kindes Hand.

*Und wie die Erde ist des Armen Haus:
Der Splitter eines künftigen Kristalles,
bald licht, bald dunkel in der Flucht des Falles;
arm wie die warme Armut eines Stalles,-
und doch sind Abende: da ist sie alles,
und alle Sterne gehen von ihr aus.*

Ir māja nabagam kā altārskapis.
Tur mūžīgais par maizi pārvēršas,
un vakarā tā sevī atgriežas
un klusēdama sevī ievēlās
ar pēcscanējumu, kas ceļā tapis.

Ir māja nabagam kā altārskapis.

Ir māja nabagam kā bērna roka.
Tā neņem to, kas tīko pieaudzis;
tai tīkamāks ir spīdīgs vagulis
un olis, kas no strauta izlīdis,
tai smilts un skanīgs gliemežvāks
šķiet viss;
tā ir kā bezmēns,
Dievs ko uzkāris,
lai taisni sver, kad vēji prātus loka.

Ir māja nabagam kā bērna roka.

Kā pati zeme māja nabagam:
tā ir kā nākamības kristālība,
kas krītot vizuļo, kā debess gribs;
tik nabaga kā staļļa nabadzība –
bet dažvakar tur spoža pārpilnība:
mēs redzam zvaigznes no tā izejam.

Dann aber...

*Dann aber lösten seines Liedes Pollen
sich leise los aus seinem roten Mund
und trieben träumend zu den Liebevollen
und fielen in die offenen Corollen
und sanken langsam auf den Blütengrund.*

*Und sie empfingen ihn, den Makellosen,
in ihrem Leib, der ihre Seele war.
Und ihre Augen schlossen sich wie Rosen,
und voller Liebesnächte war ihr Haar.*

*Und ihn empfing das Große und Geringe,
Zu vielen Tieren kamen Cherubim
zu sagen, daß ihr Weibchen Früchte bringe,
und waren wunderschöne Schmetterlinge:
denn ihn erkannten alle Dinge
und hatten Fruchtbarkeit aus ihm.*

*Und als er starb, so leicht wie ohne Namen,
da war er ausgeteilt: sein Samen rann
in Bächen, in den Bäumen sang sein Samen
und sah ihn ruhig aus den Blumen an.
Er lag und sang. Und als die Schwestern kamen,
da weinten sie um ihren lieben Mann.*

Un tad nu viņa dziesmas ziedputekšņi
no viņa sārtām lūpām raisījās
un raudzīja, kur vīd vēl melni degšņi,
un dziedinot tiem pāri pārgūlās,
līdz pašai ziedpamatnei nogūlās.

Un viņas ieņēma tad savās miesās
šo šķīsto, kurš bij viņu dvēsele,
bij viņam svešas takas nepatiesās
un viltīgas, ko dāvā pasaule.

Un viņu uzņēma kā liels, tā mazs.
Un ķerubi pie daudziem zvēriem nāca
teikt, ka to sievām augļi ienākas, -
bij viņa gars, kas visu kopā vāca,
un viņa sēkla, kura dāsni šļāca
no viņa neparastās auglības.

Un kad viņš mira, viegli, kā bez vārda,
tad strauti, ziedi sēklu auglīgo
no viņa guva, un no ziedu smārda
vēl viņam miesa smaržoja un bārda.
Un māsas, dzirdot dziesmu dziedāto,
tad apraudāja savu mīloto.

ALLES wird...

*ALLES wird wieder groß sein und gewaltig.
Die Lande einfach und die Wasser faltig,
die Bäume riesig und sehr klein die Mauern;
und in den Tälern, stark und vielgestaltig,
ein Volk von Hirten und von Ackerbauern.*

*Und keine Kirchen, welche Gott umklammern
wie einen Flüchtling und ihn dann bejammern
wie ein gefangenes und wundes Tier, -
die Häuser gastlich allen Einlaßklopfen
und ein Gefühl von unbegrenztem Opfern
in allem Handeln und in dir und mir.*

*Kein Jenseitswarten und kein
Schaunnach drüben,
nur Sehnsucht, auch den Tod nicht zu entweihn
und dienend sich am Irdischen zu üben,
um seinen Händen nicht mehr neu zu sein.*

VISS atkal reiz būs liels un pasakains.
Būs zeme zaļa, ūdens sidrabains,
būs koki vareni un mūri zemi,
un zāli ganāmpulks plūks daudzgalvains,
un čakli ļaudis apstrādās šo zemi.

Un nebūs baznīcu, kas Dievu žņaudz
kā bēguli un bēdās žēli kauc
par viņu kā par savainotu lopu, -
ik klauvētājam nami durvis vērs,
un siržu upurtrauki smagi svērs,
un darbi liedēs mūs par stipru kopu.

Un negaidīs neviens tad viņpasauli,
vien bijība pret nāvi katram būs;
šai zemei kalpodams,
sveiks katrs sauli,
šīs zemes rokām tuvs ikkatrs kļūs.

Lorenzo Donati

ANIMA RAGGIANTE

*Gabriele D'Annunzio / Jeremijas Raudu dziesmas 3:24
Sieviešu korim a cappella*

*Per la profonda nave, che tanta ne' secoli accolse
anima umana e tanta nube serrò d'aroma,
svolgesi il grave coro da bocche invisibili.
Un rombo l'organo a tratti caccia da la sua selva ascosa.*

*Cupo ne l'ombra il rombo propagasi giù pe' sepolcri:
paion tremar da l'imo le portentose moli.
Vegliano al sommo i magni pontefici benedicendo:
stanno a le ferree porte gli angeli ed i leoni.*

*Come solenne il canto! Da l'onda eguale una voce
levasi, con un alto melodioso grido.
Piange la voce, e al mondo rivela un divino dolore.
Sgorgan le note, calde, quasi lacrime.*

*Piange la voce, sola.
Non ode nel gelido sasso il Palestrina?
Sola piange la voce; e al mondo narra un divin dolore.
Non ode il sepolto?
Non balza l'anima sua raggianti su l'ideali cime,
quasi colomba alzata a vol su pinnacoli d'oro?
Piange la voce, sola, nel silenzio.*

*Misericordiae Domini.
Heth, Pars mea Dominus dixit anima mea.
Jerusalem.
Heth.*

Caur dziļo trauku,
kas gadsimtu gaitā ir uzņēmis tik daudzas cilvēku dvēseles
un ietvēris tik daudz smaržu mākoņu,
no neredzamām mutēm atklājas nopietns koris.

Ērģeles ik pa laikam izdveš rūkoņu no sava apslēptā meža.
Dziļā pustumsā dārdoņa izplatās cauri kapenēm:
šķiet, ka milzīgās masas trīc no dziļumiem.
Dižie pāvesti vēro no augšas svētidami:
eņģeļi un lauvas stāv pie dzelzs vārtiem.

Cik svinīga dziesma! No vienmērīgā viļņa paceļas kāda balss
ar augstu, melodisku saucienu.
Balss raud, atklājot pasaulei dievišķas sāpes.
Skaņas plūst, siltas, gandrīz kā asaras.

Balss raud viena. Vai Palestrīna to nedzird ledainajā klintī?
Balss raud viena; un pasaulei tā vēsta par dievišķām sāpēm.
Vai apbedītais to nedzird?
Vai viņa starojošā dvēsele netraucas uz ideālajām virsotnēm,
gluži kā balodis, kas planē zeltītajās smailēs?
Raud balss, viena, klusumā.

Kunga žēlsirdība.
Kungs ir mana daļa, saka mana dvēsele.
Jeruzāleme.

No itāļu valodas tulkoja Ilze Atardo

Jānis Rubiks

BE HERE NOW

Ram Dass (1931- 2019)

Jauktajam korim *a cappella*

Heart cave (cilvēka garīgā sirds, garīgais kodols) - ar šo metaforu autors apzīmē mūsu dziļāko iekšējo, svēto telpu, mūsu dvēseli. Telpu, kurā esam tīras, visuma vienotībā un mīlestībā mītošas būtnes.

Unless you start again and become that open, trusting, surrendered being - parafrāze par Bībeles citātu, kuru Ramdāss bieži izteica savās lekcijās. Tas ir aicinājums atlaist sava Ego grožus, kļūt pēc iespējas mīlošākiem un atvērtākiem, līdzīgi kā bērniem.

Originālais citāts - *"Except ye be converted, and become as little children, ye shall not enter into the kingdom of heaven."* (Matthew 18:3) / "Patiesi es jums saku: ja jūs neatgriezīsieties un neklūsiet kā bērni, jūs debesvalstībā neieiesiet." (Mateja Evaņģēlijs 18:3)

Reizē ar šo domu viņš uzsvēra, ka daudzu pasaules garīgo skolu pamatā ir ļoti vienojošas idejas: *lesācēja prāts* Budismā, *Bhakti* jeb pielūgsmes joga Hinduismā un tamlīdzīgi.

Love, Light, Truth, Beauty, Wisdom, Consciousness, Awareness - Mīlestība, Gaisma, Patiesība, Skaistums, Viedums, Apziņa, Apzinātība - garīgās vērtības, par kurām Ramdāss teica: *"It's all the same trip"* / "Tas viss ir viens un tas pats ceļš".

Beyond time and space / I am in everything / Everything is in me - meditācijas par to, ka dziļākā dievišķā apziņa rodama viņpus ikdienas laika un telpas. Tā ir it visā un it viss ir tajā. Nekad nākotnē, pagātnē vai fiziskā attālumā, bet vienmēr iekš mūžīgā šeit un tagad.

Lorenzo Donati

42. psalms, 3-4

SITIVIT ANIMA MEA

Jauktajam korim *a cappella*

Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum!

Dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Slāpst man dvēsele pēc Dieva, pēc dzīvā Dieva!

Tie saka man visu dienu: kur ir tavs Dievs?

Irīna Mihailovska

VIA AMORIS

Fragmenti no Jāņa evaņģēlija, Mateja evaņģēlija un 30. psalma

Jauktajam korim *a cappella*, teicējiem un elektronikai

I Iesākumā bija Vārds

“Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Dievs bija Vārds. Tas iesākumā bija pie Dieva. No Viņa viss radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas radīts. Viņā bija dzīvība, un dzīvība bija cilvēku gaisma. Un gaisma spīd tumsībā, bet tumsība to neuzņēma.” (Jņ 1:1-5)

II *In principio* (Iesākumā)

In principio erat Verbum et Verbum erat apud Deum et Deus erat Verbum.

Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. (Jņ 1, 1)

III Jaunu bausli

“Jaunu bausli es jums dodu, lai jūs viens otru mīlētu. Kā es jūs mīlēju, tā arī jūs cits citu mīliet.” (Jņ 13: 34-35)

“Kā Tēvs mani mīlējis, tā es jūs mīlu. Palieciēt manā mīlestībā! Ja jūs manus baušļus pildīsiet, jūs paliksiet manā mīlestībā, tāpat kā es sava Tēva baušļus pildīju un palieku Viņa mīlestībā.” (Jņ 15: 9-10)

IV *Deus caritas est* (Dievs ir Mīlestība)

Deus caritas est: et qui manet in caritate, in Deo manet, et Deus in eo.

Dievs ir mīlestība un, kas paliek mīlestībā, tas paliek Dievā un Dievs viņā. (1 Jņ 4, 16)

V Mieru es jums dodu

Mieru es jums atstāju. Savu mieru es jums dodu; ne tā, kā pasaule dod, es jums dodu. Jūs dzirdējāt, ko es jums sacīju: Es aizeju no jums un atkal atnākšu. Ja jūs mani mīlētu, jūs priecātos, ka es aizeju pie Tēva, jo Tēvs ir lielāks nekā es. Un tagad es jums to sacīju, pirms tas notiek, lai jūs, kad tas notiks, ticētu.” (Jņ 14: 27-29)

VI *Pacem relinquo vobis* (Mieru es jums atstāju)

Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quomodo mundus dat, ego do vobis.

Es jums atstāju mieru, savu mieru Es jums dodu. Es dodu jums ne tā, kā pasaule dod. (Jņ 14, 27)

VII Tēvs mūsu

Lūdzot Dievu, nerunājiet daudz kā pagāni, kas domā, ka daudzo vārdu dēļ tiks uzklausi! Nekļūstiet viņiem līdzīgi, jo jūsu Tēvs, pirms jūs lūdziet Viņu, zina, kas jums vajadzīgs!

Lūdziet Dievu tā: Tēvs mūsu, kas esi debesīs, svētīts lai top Tavs vārds!

VIII *Pater noster* (Tēvs mūsu)

Pater noster, qui es in caelis, sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in caelo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie, et dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem, sed libera nos a malo.

Mūsu Tēvs debesīs, svētīts lai top Tavs vārds. Lai nāk tava Valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien. Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna. (Mt 6, 9-13)

IX Jo Dievs tā mīlēja pasauli

“Jo Dievs tā mīlēja pasauli, ka deva savu vienpiedzimušo Dēlu, lai ikviens, kas uz Viņu tic, nepazūd, bet iegūst mūžīgo dzīvību. Jo Dievs nesūtīja savu Dēlu pasaulē, lai Viņš pasauli tiesātu, bet lai pasaule tiktu caur Viņu pestīta.” (Jņ 3: 16-17)

X In manus tuas (Tavās rokās)

*In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum.
Redemisti me Domine, Deus veritatis.*

Tavā rokā, Kungs, es nododu savu garu - Tu esi izpircis mani, Kungs, patiesības Dievs!
(Ps 31(30), 6)

Jēkabs Jančevskis

LUX AETERNA

Fragments no lūgšanas par mirušajiem
Jauktajam korim *a cappella*

*Lux aeterna luceat eis, Domine,
cum sanctis tuis in aeternum,
quia pius es.*

Lai mūžīgā gaisma atspīd viņam, Kungs,
kopā ar taviem svētajiem mūžīgi,
jo Tu esi žēlsirdīgs.

Tekstu sagatavoja Elīna Selga

Koncertu ieraksta

Valsts Akadēmiskais koris LATVIJA

www.koris.lv

www.sgmf.lv